

LBRIS

We know
books

ILIE BARANGĂ LUCIAN PRICOP

**DICTIONAR
DE
SINONIME**

EDITURA CARTEX 2000
București

A

A *interj.* ah!, aoleu!, oh!, vai!.

ABAC *n.* numărătoare, socotitor.

ABANDON *n.* părăsire, renunțare.

ABANDONA *vb.* **1.** a părăsi, a lăsa.

2. a ceda, a renunța.

ABATE *vb.* **1.** a se depărta, a lăsa, a se îndepărta. **2.** a divaga, a devia.

ABATERE *f.* **1.** deviere, deplasare, mutare. **2.** anomalie, excepție. **3.** infracțiune, neregulă, vină.

ABĂTUT, -Ă *adj.* supărat, demoralizat, mâhnit, amărât, necăjit, deprimat.

ABCES *n.* buboi, furuncul.

ABDOMEN *n.* burtă.

ABDICA *vb.* a renunța, a abandona.

ABERANT, -Ă *adj.* eronat, nebunesc, absurd.

ABERAȚIE *f.* absurditate, stupiditate.

ABIA *adv.* **1.** doar, numai. **2.** tocmai. **3.** cu greu, anevoie.

ABIL, -Ă *adj.* **1.** isteț, îndemânatic, iscusit, dibaci, destoinic. **2.** viclean, descurcăreț, șiret.

ABIS *n.* prăpastie, genune.

ABJECT, -Ă *adj.* josnic, dezgustător, mizerabil.

ABJURA *vb.* a se lepăda, a refuza, a renega.

ABNEGATIE *f.* devotament, dăruire.

ABOLI *vb.* a suprima, a desființa, a înlătura.

ABOMINAL, -Ă *adj.* dezgustător, îngrozitor, groaznic.

ABORDA *vb.* a începe, a se apuca.

ABORDABIL, -Ă *adj.* accesibil, la îndemână.

ABORIGEN, -Ă *adj.* băștinaș, localnic, autohton.

ABREVIA *vb.* a reduce, a condensa, a scurta.

ABROGA *vb.* a suprima, a invalida, a anula.

ABRUPT, -Ă *adj.* pieziș, prăpăstios.

ABRUTIZAT, -Ă *adj.* dezumanizat, animalizat, îndobitocit.

ABSENT, -Ă *adj.* neatent, aiurit, distrat, zăpăcit.

ABSOLUT, -Ă *adj.* **1.** complet, deplin, total. **2.** cert, neapărat, categoric, stringent, sigur.

ABSOLUTISM *n.* autocrație, dictatură.

ABSOLVI *vb.* **1.** a termina, a încheia (un ciclu). **2.** a ierta, a scuti.

ABSORBI *vb.* **1.** a sorbi, a înghiți, a încorpora. **2.** a captiva, a preocupa.

ABSTINENȚĂ *f.* abținere, reținere.

ABSTRACT, -Ă *adj.* teoretic, ireal, neverosimil.

ABSURD, -Ă *adj.* ilogic, aberant, irațional, stupid.

ABSURDITATE *f.* aberație, nonsens, enormitate.

ABȚINE *vb.* a se stăpâni, a se înfrâna, a renunța, a se opri.

ABUNDENȚĂ *f.* belșug, bogăție, opulență, îmbelșugare.

ABUR *n.* vapori.

ABUZ *n.* **1.** exces, necumpătare, surplus. **2.** infracțiune, ilegalitate, abatere.

ABUZIV, -Ă *adj.* ilegal, samavolnic, despotic.

ACADEMIC, -Ă *adj.* elevat, solemn, distins.
ACALMIE *f.* pace, liniște, tihnă.
ACAPARA *vb.* a cuceri, a monopoliza, a ocupa, a strânge, a acumula, a aduna.
ACCELERA *vb.* a urgenta, a grăbi, a zori, a presa, a iuți.
ACCENTUA *vb.* 1. a evidenția, a sublinia, a releva, a reliefa. 2. a întări, a intensifica, a fortifica, a potența, a crește, a mări.
ACCENTUAT, -Ă *adj.* 1. reliefat, potențat, subliniat, evidențiat. 2. întărit, fortificat, crescut, mărit. 3. proeminent, pronunțat. 4. evident, vizibil.
ACCEPTA *vb.* a primi, a agreea, a fi de acord, a consimți, a admite.
ACCEPTABIL, -Ă *adj.* convenabil, potrivit, bun, favorabil, binevenit.
ACCEPȚIE *f.* semnificație, înțeles, sens, conținut.
ACCES *n.* 1. intrare, liberă-trecere. 2. criză, atac, puseu.
ACCESIBIL, -Ă *adj.* abordabil, practicabil, inteligibil.
ACCESORIU, -IE *adj.* auxiliar, secundar.
ACCIDENT *n.* vătămare, nenorocire, rănire.
ACCIDENTAL, -Ă *adj.* întâmplător, ocazional, incidental.
ACCIDENTAT, -Ă *adj.* 1. rănit, lovit. 2. neregulat, discontinuu.
ACERB, -Ă *adj.* înverșunat, aspru, nemilos, necruțător.
ACHITA *vb.* 1. a plăti, a onora. 2. a ierta, a absolvi.
ACHIZIȚIONA *vb.* a cumpăra, a dobândi, a procura.
ACIUA *vb.* a se adăposti, a se pripăși.
ACLAMA *vb.* a ovaționa, a aplauda.
ACLAMAȚII *f. pl.* urale, ovații.
ACLIMATIZA *vb.* a acomoda, a adapta, a familiariza.
ACOLIT *m.* complice.

ACOMODA *vb.* a (se) adapta, a (se) familiariza.
ACOMPANIA *vb.* 1. a asista, a însoți. 2. (muz.) a secunda.
ACONT *n.* avans, arvună.
ACOPERI *vb.* 1. a înveli, a înfășura. 2. a ascunde, a tăinuși, a masca.
ACOPERIȘ *n.* înveliș.
ACORD *n.* 1. înțelegere, contract, învoire, asentiment, concordanță, consens, învoială. 2. pact, tranzacție, convenție.
ACORDA *vb.* 1. a da, a oferi, a preda, a transmite. 2. a potrivi, a regla (un aparat). 3. (muz.) a armoniza.
ACOSTA *vb.* a aborda, a lega.
ACREDITA *vb.* a numi, a însărcina.
ACRI *vb.* 1. a se oțeti, a fermenta, a se mura, a se altera. 2. a se dezgusta, a se plictisi.
ACRIBIE *f.* rigoare, precizie, meticulozitate.
ACROȘA *vb.* a agăța, a anina, a prinde.
ACRU, -Ă *adj.* 1. acrit, murat, fermentat. 2. posac, morocănos, respingător, ursuz, antipatic.
ACT *n.* 1. document, atestat, dovadă, hrisov. 2. acțiune, faptă.
ACTIV, -Ă *adj.* harnic, muncitor, zelos, vrednic, neobosit, energic, dinamic, sărguincios.
ACTOR *m.* artist, interpret.
ACTUAL, -Ă *adj.* curent, contemporan, prezent, viu.
ACTUALMENTE *adv.* în prezent.
ACȚIONA *vb.* a lucra, a opera, a activa, a întreprinde.
ACȚIUNE *f.* 1. faptă, lucrare, realizare. 2. proces. 3. intrigă, fabulație, temă.
ACUITATE *f.* perspicacitate, agerime, subtilitate, ascuțime.
ACUM *adv.* 1. îndată, în acest moment, neîntârziat, imediat, numaidecât. 2. actualmente, momentan.
ACUMULA *vb.* a aduna, a strânge, a înmagazina, a îngrămădi, a colecta.

ACUT, -Ă *adj.* 1. ascuțit, subțire, pătrunzător. 2. intens, violent, puternic, strident.
ACUZA *vb.* a învinui, a incrimina, a învinovăți, a inculpa.
ACUZAT, -Ă *adj.* inculpat, învinuit.
ACUZĂ *f.* învinuire, acuzare.
ACVILĂ *f.* vultur.
ADAOS *n.* supliment, anexă, addenda, apendice, completare.
ADAPTA *vb.* a acomoda, a potrivi, a armoniza.
ADĂPOST *n.* 1. refugiu, azil, cămin. 2. ocrotire, protecție, pavăză.
ADĂPOSTI *vb.* a proteja, a ocroti, a găzdui, a primi.
ADĂUGA *vb.* a completa, a întregi, a alătura, a pune.
ADDENDA *f.* adaos, supliment.
ADECVAT, -Ă *adj.* potrivit, nimerit, propriu, adaptat.
ADEMENI *vb.* a atrage, a tenta, a amăgi, a ispiți, a momi, a seduce.
ADEMENTOR, -OARE *adj.* atrăgător, tentant, ispititor, seducător.
ADEPT *m.* susținător, părtaș, partizan.
ADERA *vb.* a se uni, a se alătura, a se ralia, a se înscrie, a susține, a se solidariza.
ADESEA *adv.* frecvent, des, adeseori, repetat, mereu.
ADEVĂR *n.* 1. realitate, veridicitate, veracitate. 2. autenticitate, exactitate, justețe.
ADEVĂRAT, -Ă *adj.* 1. aievea, cert, veridic, real. 2. autentic, sigur, corect, just, exact.
ADEVERI *vb.* a dovedi, a confirma, a justifica, a atesta, a valida.
ADEVERINȚĂ *f.* dovadă, înscris, certificat, act, document.
ADEZIUNE *f.* solidarizare, consens, fraternizare.
ADIACENT, -Ă *adj.* 1. alăturat, anexat, contiguu. 2. înrudit, învecinat.
ADIERE *f.* boare, suflare.

ADINEAURI *adv.* acum.
ADIȚIONA *vb.* a aduna, a adăuga.
ADIȚIONAT, -Ă *adj.* adăugat, suplimentar.
ADÂNC, -Ă *adj.* 1. profund, străfund. 2. temeinic, esențial, puternic. 3. lăuntric, intim.
ADÂNCI *vb.* a mări, a spori, a crește, a (se) amplifica.
ADÂNCIME *f.* profunzime.
ADÂNCITURĂ *f.* groapă, scobitură.
ADJUDECA *vb.* a atribui, a acorda.
ADJUNCT, -Ă *adj.* secundar, secund, auxiliar, ajutător.
ADMINISTRA *vb.* 1. a gospodări, a conduce, a chivernisi. 2. a aplica (un tratament).
ADMINISTRAȚIE *f.* conducere, cărmuire.
ADMIRA *vb.* a prețui, a fi încântat, a supraevalua, a se extazia, a fi încântat.
ADMIRABIL, -Ă *adj.* deosebit, fermecător, strălucit, remarcabil, excelent, minunat, încântător, splendid.
ADMIRAȚIE *f.* stimă, prețuire.
ADMIS, -Ă *adj.* acceptat, aprobat, reușit.
ADMITE *vb.* a accepta, a consimți, a aproba, a permite.
ADMONESTA *vb.* a certa, a dojeni, a mostra.
ADMONESTARE *f.* ceartă, observație, reproș, dojană.
ADOPTA *vb.* a înfia, a-și însuși.
ADORA *vb.* a diviniza, a venera, a cinsti.
ADVERSAR *m.* concurent, dușman, rival, inamic.
AFACTA *vb.* 1. a leza, a prejudicia. 2. a se fandosi, a se sclifosi.
AFFECTUOS, -OASĂ *adj.* amical, cordial, prietenos, tandru.
AFEȚIUNE *f.* 1. iubire, simpatie, atașament, dragoste. 2. boală, suferință, maladie.
AFINITATE *f.* asemănare, analogie, potrivire.

LBRIS

We know
books

ILIE BARANGĂ LUCIAN PRICOP

**DICTIONAR
DE
PLEONASME**

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX
București

A

aberație absurdă

aberație s.f. (fr. *aberration*) Abatere de la normal, absurditate. Adj. **absurd** face parte din aceeași familie lexicală cu **absurditate**, care este un sinonim al subst. **aberație**.

abis adânc

abis s.n. (fr. *abysse*, lat. *abyssus*) Prăpastie foarte adâncă; genune, hău.

Sensul adj. **adânc** este cuprins în definiția subst. **abis**.

(a) aboli complet

a aboli vb. IV (fr. *abolir*; lat. *abolere*) A suprima, a scoate din uz o lege, o decizie etc.

Sensul adv. **complet** este inclus în definiția vb. **a aboli**.

(a) abrevia pe scurt

a abrevia vb. I (lat. *abbreviare*) A face mai scurt prin reducerea numărului de litere sau de silabe; a prescurta.

În componența etimologică a vb. **a abrevia** intră lat. *brevis*, -e (**scurt**).

absolut identic

absolut adv. (lat. *absolutus*) Cu desăvârșire, total; exact, întocmai, perfect.

identic, ă adj. (fr. *identique*, lat. *identicus*) Care coincide cu ceva sau cu cineva; aidoma, întocmai.

Cele două noțiuni sunt sinonime.

absurditate stupidă

absurditate s.f. (fr. *absurdité*, lat. *absurditas*, -atis) Situație, idee absurdă; aberație.

Adj. **stupid** face parte din aceeași familie lexicală cu subst. *stupiditate*, care este unul dintre sinonimele subst. **absurditate**.

abuz de forță

abuz s.n. (fr. *abus*, lat. *abusus*) Lipsă de măsură; tot ce depășește limitele normale; exces.

Folosirea expresiei **de forță** este inutilă, deoarece subst. **abuz** conține sensul **de forță**.

acalmie liniștită

acalmie s.f. (fr. *accalmie*) Potolire temporară a vântului sau a valurilor, răstimp de liniște într-o perioadă agitată.

În definiția subst. **acalmie** intră și sensul adj. **liniștită**.

(a) accelera rapid

a accelera vb. I (lat. *accelerare*) A grăbi, a întezi o mișcare, o acțiune; a urgenta, a mări viteza.

În componența vb. **a accelera** intră lat. **celer** care înseamnă rapid.

aclamații și aplauze

aclamație s.f. (fr. *acclamation*, lat. *acclamatio*) Manifestare de simpatie, de aprobare entuziastă, a unei mulțimi; ovații.

Cele două cuvinte coordonate copulativ sunt sinonime.

activitate laborioasă

activitate s.f. (fr. *activité*, lat. *activitas*, -tis) Îndeplinire a unor acte fizice, intelectuale etc.; muncă, acțiune, ocupație.

laborios, oasă adj. (fr. *laborieux*, lat. *laboriosus*) Care necesită multă muncă și eforturi mari; cu mare osteneală.

Adj. **laborios** are la origine pe *labor*, -oris care înseamnă muncă, cuvânt al cărui sens este inclus în definiția subst. **activitate**.

activitate ocupațională

activitate s.f. (fr. *activité*, lat. *activitas*, -tis) Îndeplinire a unor acte fizice, intelectuale etc.; muncă, acțiune, ocupație.

occupational, ă adj. (engl. *occupational*, fr. *occupationnel*) Care se referă la ocupații.

Cele două cuvinte au același înțeles.

actualitate contemporană

actualitate s.f. (fr. *actualité*) Timpul de față, prezent.

contemporan, ă adj. (fr. *contemporain*, lat. *contemporaneus*)

Care se raportează la prezent.

Cele două cuvinte au același înțeles.

adaos suplimentar

adaos s.n. (lat. *adaugere*) Ceea ce se adaugă la ceva; supliment, completare.

suplimentar, ă adj. (fr. *supplémentaire*) Care se adaugă la ceva; folosit în calitate de supliment; adăugător.

Adj. **suplimentar** face parte din aceeași familie lexicală cu subst. *supliment*, sinonim al subst. **adaos**.

(a) adăuga în plus

a adăuga vb. I (lat. *adaugere*) A mai pune peste, a pune în plus. Sensul vb. **a adăuga** subînțelege ideea de suplimentar.

(a) admonesta sever

a admonesta vb. I (fr. *admonester*) A muștra cu severitate, a dojeni.

Semnificația adj. **sever** este inclusă în sensul vb. **a admonesta**.

(a-și) aduce aportul

aport s.n. (fr. *apport*) Contribuție materială, intelectuală, morală etc. adusă de cineva într-o acțiune comună.

Se repetă vb. **a aduce** care este inclus și în definiția subst. **aport**.

(a) aduna la un loc

a aduna vb. I (lat. *adunare*) A strânge la un loc.

Sensul loc. adv. **la un loc** este cuprins în definiția vb. **a aduna**.

adversar inamic

adversar s.m. (fr. *adversaire*, lat. *adversarius*) Persoană care luptă împotriva cuiva sau a ceva; rival.

inamic, ă s. m. f. adj. (lat. *inimicus*, *in* + *amic*) Dușman, adversar. Cele două cuvinte sunt sinonime.

LBRIS

We know
books

LUCIAN PRICOP

NICOLAE BOARU

**DICTIONAR
DE
NEOLOGISME**

Prefață de Acad. Mircea Malița

EDITURA CARTEX
București

IRIS

pref. = prefix

prep. = prepoziție

psih. = psihologic

rel. = religie

rus. = rusă

s. = substantiv

s. f. = substantiv feminin

s. m. = substantiv masculin

s. m. f. = substantiv masculin și
feminin

s. n. = substantiv neutru

sp. = spaniolă

We know

spec. = în special

stat. = statistică

suf. = sufix

tehn. = tehnică

tip. = tipografic

tv. = televiziune

v. = vezi

vb. intrans. = verb intransitiv

vb. refl. = verb reflexiv

vb. tranz. = verb tranzitiv

zool. = zoologie

A

Abajur *s. n.* Dispozitiv de metal, de sticlă, de hârtie etc. care protejează ochii de lumina unei lămpi sau care îndreaptă razele într-o anumită direcție, (fr. abat-jour)

Abandon *s. n.* 1. Părăsire a familiei, a copiilor. 2. Părăsire a unui bun sau renunțare la un drept. 3. Renunțare la continuarea participării într-o probă sportivă, (fr. abandon)

Abandona *vb. I.* 1. *tranz.* A părăsi pe cineva; a renunța la ceva. 2. *tranz., intrans.* A renunța la continuarea participării într-o probă sportivă, (fr. abandonner)

Abate, *vb. III.* 1. *tranz., refl., intrans.* A (se) îndepărta (de la o direcție stabilită, fig. de la o normă fixată, de la o linie de conduită etc.). A (se) opri în treacăt undeva sau la cineva (părăsind drumul inițial). 2. *refl.* A se produce un cataclism natural, o nenorocire etc. 3. *refl. și intrans.* A i se năzări cuiva ceva. 4. *tranz.* A întrista, a deprima, a descuraja, (lat. abattere, fr. abattre)

Abator *s. n.* Ansamblu alcătuit din clădirile, instalațiile, terenul etc. unde se taie vitele destinate consumului și se prelucrează carnea proaspătă, (fr. abattoir)

Abces *s. n.* Acumulare de puroi cauzată de microbi sau paraziți, (fr. abces)

Abdica *vb. I. intrans.* A renunța la tron. (Fig.) A renunța la ceva (din cauza

greutăților), (fr. abdiquer, lat. abdicare)

Abdomen *s. n.* Parte a corpului, între torace și bazin, în care se găsesc stomacul, ficatul, pancreasul, splina, rinichii și intestinele, (fr., lat. abdomen)

Aberant, **-ă** *adj.* 1. Care se abate de la tipul normal sau corect. 2. Absurd, (fr. aberrant, lat. aberrans, -ntis)

Aberație *s. f.* 1. Abatere de la ceea ce este normal sau corect. 2. Ceea ce este inadmisibil; absurditate, (fr. aberration, lat. aberratio)

Abraziv, **-ă** *adj.* (Corp dur, material etc.) care roade prin frecare, (fr. abrasiv)

Abrevia *vb. I. tranz.* A prescurta un cuvânt, un titlu; a nota ceva printr-un simbol, printr-o siglă, (lat., it. abbreviare)

Abroga *vb. I. tranz.* A anula o lege, o dispoziție oficială, (lat. abrogare, fr. abroger)

Abrupt, **-ă** *adj.* 1. (D. povârnișuri, prăpăstii etc.) Accidentat. 2. Fig. (D. stil) Fără legătură, inegal, (fr. abrupt, lat. abruptus)

Abrutiza *vb. I. tranz., refl.* A-și pierde însușirile morale, specific umane; a deveni insensibil; a (se) îndobitoci, a (se) dezumaniza, (fr. abrutir)

Absent, **-ă** *adj.* 1. Care lipsește. 2. Fig. Neatenț; distrat, (fr. absent, lat. absens, -ntis)

Absenta *vb.* I. *intrans.* (D. persoane) A lipsi, (fr. (s) 'absenter, lat. absentare)

Absolut, -ă I. *adj.* 1. Independent de orice condiții și relații, nesupus niciunei restricții, fără limite; necondiționat, perfect, desăvârșit. 2. (D. fenomene social-economice, în legătură cu noțiuni de creștere sau de scădere cantitativă) Considerat în raport cu sine însuși și nu în comparație cu alte fenomene asemănătoare; aflat pe treapta cea mai înaltă. Adevăr ~ = adevăr care nu poate fi negat. II. *adv.* (Servește la formarea superlativului) Cu desăvârșire; exact, întocmai, perfect, (lat. absolutus, fr. absolut)

Absolvi *vb.* IV. *trans.* 1. A termina un an școlar, un ciclu sau o formă de învățământ. 2. A scuti pe cineva de pedeapsă; a ierta (germ. Absolvieren, lat. absolvere)

Abstinent, -ă *s. m. f.* Persoană care își impune restricții de la mâncare, băutură, satisfacerea unor necesități fiziologice etc., (fr. abstinent, lat. abstinent, -ntis)

Abstractizare *s. f.* Operație a gândirii prin care se desprind și se rețin unele dintre caracteristicile și relațiile esențiale ale obiectului cercetării; abstracție. Trecere de la concret la abstract. (abstractiza)

Abstracție *s. f.* Abstractizare; (concr.) lucru abstract. A face ~ de... = a nu lua în considerare; a ignora, (fr. abstraction, lat. abstractio, -nis)

Abstracționism *s. n.* Curent în artele plastice europene, a cărui trăsătură dominantă o constituie încercarea de a elimina din reprezentarea operei de artă orice referire la realitățile exterioare, ideile și sentimentele fiind redată prin pete de culoare sau prin figuri geometrice; artă abstractă, (fr. abstractionnisme)

Abstracționist, -ă I. *adj.* Care aparține abstracționismului, referitor la abstracționism. 2. *s. m. f.* Adept al abstracționismului, (fr. abstractionniste)

Absurd, -ă I. *adj.* Contrar gândirii logice; ignorarea legilor naturii și ale societății, contrar bunului-simț; ilogic. 2. *s. n.* Ceea ce este absurd (1), (fr. absurde, lat. absurdus)

Abundent, -ă *adj.* Care este în cantitate mare; bogat, îmbelșugat, (fr. abondant, lat. abundans, -ntis)

Abundență *s. f.* Cantitate mare, belșug, bogăție, prisos, (fr. abondance, lat. abundantia)

Abuz *s. n.* 1. Încălcare a legalității; (concr.) faptă ilegală. 2. Întrebuițare fără măsură a unui lucru. 3. Consum exagerat de mâncare, băutură, țigări etc., (fr. abus, lat. abusus)

Abuza *vb. intrans.* 1. A folosi ceva în mod excesiv. 2. A comite nedreptăți, incorectitudini, profitând de o anumită situație, (fr. abuser)

Academic, -ă *adj.* 1. Care ține academie, privitor la academie. 2. Distins, solemn; exagerat de corect; convențional. Stil ~ = manieră în artă în care subiectul este tratat în genul studiilor de școală de artă academică (1); stil sobru, corect, științific, convențional și rece, (fr. académique, lat. academicus)

Acalmie *s. f.* Încetare temporară a mișcării vântului sau valurilor. Fig. Răstimp de liniște în cadrul sau după o perioadă frământată, (fr. accalmie)

Accesibil, -ă *adj.* La care se poate ajunge ușor; care este la îndemâna cuiva; care poate fi ușor procurat; care se poate înțelege ușor, (fr. accessible, lat. accessibilis)

Accesibilitate *s. f.* Însușirea de a fi accesibil, (fr. accessibilité, lat. accessibilitas, -atis)

Accesoriu, -ie I. *adj., s. n.* (Obiect, piesă, dispozitiv) care constituie un element secundar, anex, incidental, complementar. 2. *adj.* (D. drepturi, cereri etc.) Secundar în raport cu alt drept sau altă cerere, dar legat de acestea și supunându-se, ca atare, unor condiții de fond și de procedură comună, (fr. accessoire, lat. accessorius)

Accidental, -ă *adj.* Întâmplător. Secundar, neesențial, (fr. accidental)

Acid, -ă I. *s. m.* Substanță chimică acră și cu miros înțepător, care înroșește hârtia albastră de turnesol și, care, în combinație cu o bază, formează o sare. 2. *adj.* (Fig.) Cu proprietățile unui acid (1); cu gust acru, înțepător. 3. *adj.* Sarcastic, (fr. acide, lat. acidus)

Aciditate *s. f.* Atitudine sarcastică, (fr. acidite, lat. aciditas, -atis)

Acosta *vb.* I. 1. *intrans.* A apropia o navă de o altă navă, de țarm, de chei etc. 2. *trans.* Fig. A aborda pe cineva, (fr. accoster)

Acostament *s. n.* Fâșie laterală de-a lungul unei șosele, situată între partea carosabilă și șanț, (fr. accotement)

Acredita *vb.* I. *trans.* 1. A numi un reprezentant diplomatic permanent (ambasador, ministru plenipotențiar) într-o țară străină. A împuternici o persoană într-o anumită calitate, (fr. accrediter)

Acroșă *vb.* I. *trans.* 1. A atârna, a agăța, a prinde. 2. (Sport.) A intercepta mingea în aer. A opri pucul la hochei, (fr. accrocher)

Activa *vb.* I. 1. *intrans.* A desfășura o activitate susținută. 2. *trans.* A intensifica o activitate, un proces, (fr. activer)

Acupunctură *s. f.* Metodă terapeutică tradițională chineză, constând în înțeparea pielii, în anumite puncte ale corpului, cu ace metalice fine, (fr. acupuncture)

Acuratețe *s. f.* Exactitate în executarea unui lucru, (it. accuratezza)

Acustic, -ă I. *adj.* Care emite, transmite sau recepționează sunete, care aparține acusticii, privitor la acustică. II. 1. *s. f.* Studiul procedurii, propagării și recepționării sunetelor. 2. Calitatea de a înlesni o (bună) audiție, (fr. acoustique)

Acvatic, -ă *adj.* 1. De apă, care trăiește în apă. 2. Format din apă. Mediu = apă ca mediu de viață, (lat. aquaticus, fr. aquatique)

Admirativ, -ă *adj.* (Adesea adverbial) Care exprimă, care arată admirație, (fr. admiratif, lat. admirator)

Admirație *s. f.* Sentiment de încântare, de stimă, de apreciere etc. față de cineva sau de ceva; admirare, (fr. admiration, lat. admiratio)

Admisibil, -ă *adj.* Acceptabil, (fr. admissible)

Admonesta *vb.* I. *trans.* A muștra cu severitate (în calitate oficială); a dojeni aspru (pe un subaltern), (fr. admonester)

Adopta *vb.* I. *trans.* 1. A înfia un copil. 2. A-și însuși felul de a vedea sau de a se comporta al cuiva, a accepta o părere, o metodă etc. 3. A accepta ceva în urma unui vot, (fr. adopter, lat. adoptare)

Advers, -ă *adj.* Așezat în față, opus; fig. potrivnic, ostil, dușmănos. Parte ~ă = adversar într-un proces, într-o afacere etc., (fr. adverse, lat. adversus)

Adversitate *s. f.* Împrejurare, situație potrivnică, grea; dificultate, (fr. adversité, lat. adversitas)